

Árið 1992, föstudaginn 26. júní, var Kjaradómur settur að Kalkofnsvegi 1 í Reykjavík og haldinn af Jóni Finnssyni, Jónasi A. Aðalsteinssyni, Ólafi Nilssyni, Brynjólfi Sigurðssyni og Jóni Þorsteinssyni.

Fyrir var tekið:

**1. Að taka ákvörðun um laun
presta þjóðkirkjunnar, sbr. lög nr. 45/1991**

Með lögum nr. 45, 27. mars 1991, var Kjaradómi falið að ákveða laun presta þjóðkirkjunnar frá og með 1. september s.á. Lögin taka til vígslubiskupa, prófesta, sóknarpresta og sérþjónustupresta. Kjaradómur hefur ekki lögsögu um laun annarra starfsmanna þjóðkirkjunnar. Um embættiskostnað presta gilda lög nr. 36/1931. Það er mat Kjaradóms að hann hafi ekki lagaheimild til að hlutast til um greiðslur vegna embættiskostnaðar presta.

Preststarfið er um margt ólíkt störfum annarra háskólamenntaðra ríkisstarfsmanna. Sóknarpresturinn er forstöðumaður embættis. Í mörgum sóknum, einkum til sveita, er heimili prestsins jafnframt vinnustaður hans. Þeir prestar þurfa að kaupa skrifstofubúnað allan, en fá hann síðan endurgreiddan samkvæmt reglum dóms- og kirkjumálaráðuneytinu. Vinnutími presta er mjög óreglulegur og stór hluti hans utan hefðbundins vinnutíma.

Enn má nefna þá sérstöðu prestsstarfsins að fyrir svonefnd aukaverk, þ.e. skfín, fermingu, giftinu og greftrun má prestur innheimta gjald sem ákveðið er af dóms- og kirkjumálaráðuneytinu. Gjaldsskráin tekur mið af dagvinnulaunum sóknarpresta.

Sérstaða preststarfsins hefur ekki nema að litlu leyti verið viðurkennd í kjarasamningum Prestafélags Íslands. Í síðasta kjarasamningi Prestafélagsins við fjármálaráðherra var gerð bókun um skipan nefndar um vinnutímamál presta og var gert samkomulag um greiðslur vegna viðveruskyldu og afbrigðislegs vinnutíma. Prestafélag Íslands hefur hins vegar lagt á það áherslu að vinnutímaákvæði í kjarasamningi þess við fjármálaráðuneytið hafi aldrei komið til framkvæmda. Færa prestar rök fyrir því að svo mikil binding fylgi starfi þeirra að í reynd séu þeir ætíð á bakvakt og beri greiðslur samkvæmt því. Kjaradómur hefur tekið tillit til þessarar kröfu í úrskurði sínum. Með þessum úrskurði er launamálum presta skipað nokkuð á annan veg en áður hefur verið. Álagsgreiðslur vegna afbrigðilegs vinnutíma og yfirvinnugreiðslur vegna bindingar hafa verið felldar inn í föst mánaðarlaun. Þá er með vísan til launakjara annarra stétta, sem undir dóminn heyra, ekki dæmt álag vegna starfsaldurs eða menntunar enda fremur litið til eðlis starfa en þeirra einstaklinga sem þeim gegna.

Með hliðsjón af ofanrituðu og skírskotun til laga um Kjaradóm ákveðst eftirfarandi:

I

Frá 1. júlí 1992 skulu laun sóknarprests, sem þjónar færri en 1.000 sóknarbörnum, vera 150.000 krónur á mánuði.

II

Frá 1. júlí 1992 skulu laun sóknarprests, sem þjónar fleiri en 1.000 sóknarbörnum, vera 165.000 krónur á mánuði.

III

Frá 1. júlí 1992 skulu laun sóknarprests, sem þjónar fleiri en 4.000 sóknarbörnum, vera 180.000 krónur á mánuði.

IV

Frá 1. júlí 1992 skulu laun fangaprests, farprests, heyrnleysingaprests og sjúkrahúsprests vera 180.000 krónur á mánuði.

V

Frá 1. júlí 1992 skulu laun prófaste, sem þjóna sem sóknarprestar færri en 4.000 sóknarbörnum, vera 195.000 krónur á mánuði.

VI

Frá 1. júlí 1992 skulu laun prófaste, sem þjóna sem sóknarprestar fleiri en 4.000 sóknarbörnum, vera 210.000 krónur á mánuði.

VII

Frá 1. júlí 1992 skulu laun dómsprófasts, prófasts Reykjavíkurprófastdæmis vestra og prófasts Kjalarnesprófastsdæmis vera 225.000 krónur á mánuði.

VIII

Frá 1. júlí 1992 skulu laun vígslubiskupa vera 240.000 krónur á mánuði.

IX

Þegar sóknarprestur fer í sumarleyfi skal hann eiga rétt á að annar prestur gegni embætti hans í aukþjónustu á meðan gegn greiðslu 60% mánaðarlauna samkvæmt I, hér að ofan. Aukþjónustan verði skipulögð af próföstum á hverjum stað.

X

Sóknarprestur á rétt á einum vikulegum frídegi í viku. Skal hann eiga rétt á að nágrannaprestur eða

annar þjónandi prestur gegni embætti hans í aukþjónustu á meðan. Prófastur skipuleggur þessar aukþjónustur. Þóknun vegna þessarar aukþjónustu skal nema einum mánaðarlaunum á ári samkvæmt I hér að ofan. Þóknun skal reikna frá 1. janúar ár hvert og greiðist árlega með febrúarlaunum fyrir næstliðið ár.

XI

Um greiðslur vegna búferlaflutninga, greiðslur ferðakostnaðr og dagpeninga til presta vegna prestastefnu þjóðkirkjunnar og vegna starfa í þremur fastanefndum kirkjunnar skulu gilda óbreytt ákvæði síðasta kjarasamnings.

XII

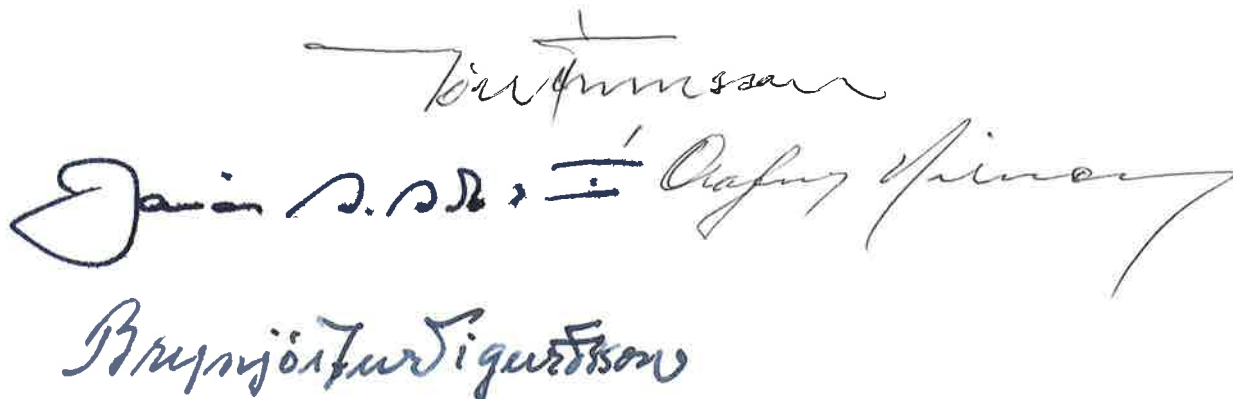
Reglur um Vísindasjóð Prestafélags Íslands skulu vera óbreyttar og skal greiða umsamið framlag frá og með 1. september 1991. Þá skulu ákvæði um starfsmenntunarsjóð og orlofssjóð vera óbreytt frá síðasta kjarasamningi.

XIII

Um greiðslur fyrir leiðbeiningu kandiðata skal miða við þóknun fyrir leiðbeiningu kennaranema sbr. kjarasamninga kennara.

XIV

Um önnur launakjör skal farið eftir hliðstæðum reglum og almennt gilda um ríkisstarfsmenn, eftir því sem við á, þar á meðal um persónuuppbót og aðrar eingreiðslur, ferðakostnað og slysatryggingar.

Þorfinnur
Dan R. R., Rafn Einarsson
Þurpjetur Sigurðsson

Sératkvæði Jóns Þorsteinssonar

Á undanförnum árum hafa launakjör presta verið fastmælum bundin með kjarasamningum milli Prestafélags Íslands og fjármálaráðherra f.h. ríkissjóðs. En með lögum nr. 45/1991 var svo fyrir mælt að kjaradómur skuli ákveða laun presta frá og með 1. september 1991 að telja. Ljóst er að samningsákvæði um kjör presta tóku ekki nægjanlegt tillit til ábyrgðar þeirra í sjálfstæðu starfi, viðveruskyldu og óvenjulegs vinnutíma. Þetta þurfti að leiðrétta. Á hinn bóginn hefir meirihluti kjaradóms farið hér of geist í sakirnar að mínu áliti. Launahækkunin er að minnsta kosti tvöfalt meiri en ég get fallist á. Við ákvörðun um kaupgjald presta, sem leiðrétta bar innan hóflegra marka, verður að hafa hliðsjón af almennum launakjörum í landinu svo og launakjörum hinna fjölmennu stétta háskólagenginna manna, sem starfa hjá hinu opinbera.

A handwritten signature in cursive script, reading "Jón Þorsteinsson". The ink is dark and the handwriting is fluid, with a large initial 'J' and a long, sweeping tail on the 'n'.